

han faaer for et Arbejde, han ikke udfører, eller for en Tilskadeværelse, som ikke eksisterer. Skulde Opholdet paa et andet Sted, som den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor (Knudsen) bemærkede, ved nye Forhindringer forlanges saaledes, at man dog ikke kunde være tilstede indenfor den bestemte Drlovstid, saa har man jo det bequemme Middel, for Drlovstiden er udløben, at skrive til Formanden, for at begjere en ny Drlov, og det vil da vistnok ikke i noget Tilfælde blive nægtet. Jeg finder derfor, at man simpeltthen bør holde sig til Udvalgets Forslag, saameget mere som Udvalget ved at optage Ændringsforslaget om at forlænge den Drlovstid, Formanden kan indrømme, til 14 Dage, har lagt Meer i hans Raadighed. Man er altsaa mindre udsat for, at Tilfælde af denne Natur skulde komme under Forhandling i Salen selv.

M. Sørensen: Min ærede Medstiller af Forslaget under Nr. 74 b (Winther) har bedt mig om at bemærke paa hans Begne, at han ikke har stillet det af den Grund, at han antog, at Forsamlingens Medlemmer vilde være forsømmelige eller være forsømmelige; den Grund, hvorfor jeg har stillet det, skal jeg nu med saa Ord betegne. Det er ligefrem, at naar vi ere her i et Ørinde, som vi skulle varetage — hvilket Enhver veed, at vi ere — ere vi altsaa her i dette, da mener jeg, at det er en Pligt, som skal opfyldes. Skulde vi altsaa give hverandre Frihed til at sige: vi kunne gaae som vi ville, vi kunne komme som vi ville, og vi kunne blive borte som vi ville, vil skylde Ingen Regnskab derfor, saa mener jeg, det er en saa aldeles Løsrivelse fra alt det Pligtmæssige, som paahviler os i saa Henseende, at vi ikke kunne være bekendte at udtale en saadan Lære. At der kan være Forsald, nødvendige Forsald, det er en Selvfølge, og at disse Forsald bør anmeldes, for at vedkommende Districts Vælgere kunne see, om deres Repræsentant er tilstede, anmeldes baade for Formanden og Comiteen, det finder jeg aldeles rigtigt; men veed hverken Formanden eller Andre, at der er nogen anden Grund til Forsømmelse, end Lyst til at være borte og til at blive borte, da mener jeg, det er en ligefrem

Pligt, at Diaterne holde op for det bortblevne Medlem; en saadan Bestemmelse maae vi ligesaa godt kunne paalægge hverandre, som vi kunne paalægge hverandre alle de andre Bestemmelser. Derfor Forsømmelighed paa Grund af den uindskrænkede Frihed, som i saa Henseende skulde gives til at gaae og komme, og blive borte som man vil, skulde følges i sin Udstrækning af Forsamlingen, saa vilde deraf være en Følge, at det jo aabenbart tilstidst vilde lyde i Folket saaledes: Vi vide ikke hvad Rigsforsamlingen bestiller, dens Medlemmer reise hid og did, de trække svære Diater, ja de hjælpe aabenbart Tydferne at æde Landet op, jeg siger, det kan komme dertil, at saadan Tale med Grund vilde anvendes om os, hvis vi ikke i den Henseende vaagede over at holde hverandre, forsaavidt vi kunne det, til fælles Pligtens Opfyldelse. En Overbærenhed med den skrøbelige Menneksenatur i Rigsdagsmændene, som vi forrige Gang hørte saameget tale om, den, mener jeg, bør dog ikke udstrækkes dertil, at en saadan uindskrænket Frihed til at blive borte og til at komme og til ikke at udrette Noget ikke engang maatte høre op. Jeg kan derfor ikke Andet end vedblive mit Forslag, at, naar Forsømmeligheden udstrækker sig dertil, at de Grunde, de bortblevne Medlemmer angive for Forsamlingens Formand, ikke findes antagelige, eller de ogsaa reent udeblive med Anmeldelse, Diaterne da for den Paa-gældende ophøre, indtil han indfinder sig i Forsamlingen igjen.

H. C. Hansen: Det forekommer mig, som om § 43 med dette Ændringsforslag, som Comiteen nu har accepteret, er aldeles uskyldig, og det forekommer mig, som om flere Medlemmer have forstaaet Paragraphen i dens første Passus aldeles feilagtigt, thi jeg kan ikke af den udfinde, at man skal begjere Drlov hos Formanden. Der staaer: „Drlov kan meddeles af Formanden paa 8 Dage“; der er altsaa i § 43 aldeles ikke paalagt noget Medlem at forlange Drlov, men jeg skulde derimod mene, at den Omstændighed, at Formanden kan meddele Drlov, saaledes som det nu er foreslaaet paa 14 Dage, netop maa være behagelig for den Rigsdagsmand, som vil reise